

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 2Cdo/116/2022                  |
| Identifikačné číslo spisu: | 2512202703                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 31.07.2024                     |
| Meno a priezvisko:         | Mgr. Katarína Katková          |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2024:2512202703.1 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcov 1/ R. T., narodeného C., F., 2/ G. T., narodenej C., F., zastúpených Advokátska kancelária JUDr. Peter Peružek, s. r. o., Hlohovec, Hollého 20, IČO: 47 256 371, proti žalovanému R. J., narodenému C., F., o vypratanie nehnuteľnosti a o odstránenie opлотenia a koterčov pre psov, vedenom pôvodne na Okresnom súde Piešťany pod sp. zn. 7C/18/2012, o dovolaní žalobcov 1/, 2/ proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 27. októbra 2021 sp. zn. 26Co/12/2021, takto

### rozhodol:

Rozsudok Krajského súdu v Trnave z 27. októbra 2021 sp. zn. 26Co/12/2021 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d ě a ľ š i e k o n a n i e .

### Odôvodnenie

1. Okresný súd Piešťany (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „prvoinštančný súd“) rozsudkom z 13. júla 2020 č. k. 7C/18/2012-551 konanie proti žalovanej 2/ (T. J., narodenej C., F.; ďalej len „žalovaná 2/“) zastavil (I. výrok) a vo vzťahu medzi žalobcami 1/, 2/ a žalovanou 2/ stranám náhradu trov konania nepriznal (II. výrok). Súd prvej inštancie rozhodol, že zamietá žalobu v časti o uloženie povinnosti vypratať nehnuteľnosť (III. výrok) a zamietá žalobu v časti o uloženie povinnosti odstrániť opлотenie a koterce pre psov (IV. výrok). O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol tak, že priznáva žalovanému 1/ (ďalej aj „žalovaný“ alebo „žalovaný 1/“) spoločný a nerozdielny nárok na náhradu trov konania proti žalobcom 1/, 2/ v plnom rozsahu (V. výrok). Ďalej súd prvej inštancie priznal štátu spoločný a nerozdielny nárok na náhradu výdavkov spojených so zaplatením časti znalečného proti žalobcom 1/, 2/ v plnom rozsahu (VI. výrok) a priznal znalkyni Ing. Ľudmile Rábarovej, predtým Mužikovej, s miestom výkonu činnosti Horné Orešany 807, Horné Orešany, spoločný a nerozdielny nárok na znalečné proti žalobcom 1/, 2/ za účasť na pojednávaní dňa 26. septembra 2019 v rozsahu znalečného nekrytého preddavkom, ako aj na znalečné v plnom rozsahu za účasť na pojednávaní dňa 27. februára 2020 (VII. výrok).

1.1. Z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie vyplýva, že žalobcovia 1/, 2/ sa žalobou domáhali vypratania časti parcely CKN 218/7 o výmere 236 m<sup>2</sup>, druh pozemku - záhrady, zapísanej na LV č. XXXX, kat. úz. F. - plochu označenú ako vyžltený diel 1 o výmere 90 m<sup>2</sup>, graficky vymedzenú

hranicami parcely CKN 218/7, kat. úz. F. a CKN 221/2, kat. úz. F. podľa vytyčovacieho náčrtu Ing. Jána Gerčáka z 23. júla 2010 č. 19/2010, ktorý tvorí neoddeliteľnú súčasť rozsudku; a odstránenia murovaného plotu s pletivom a kotercoz pre psov z predmetnej časti pozemku CKN 218/7 v kat. úz. F..

1.2. Súd prvej inštancie na základe návrhov žalobcov 1/, 2/ uznesením z 27. februára 2020 č. k. 7C/18/2012-492, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňom 8. apríla 2020, pripustil zmenu žaloby prednesenú na pojednávaní dňa 1. februára 2018, upresnenú písomným podaním z 3. októbra 2018 tak, že „1.) Žalovaní v 1. a v 2. rade sú povinní vypratať žalobcom pozemok parcela číslo 221/3, druh pozemku: zastavané plochy a nádvoria, o výmere 56 m<sup>2</sup>, parcela registra „C“ evidovaná na katastrálnej mape, vedeného Okresným úradom F., katastrálny odbor, pre katastrálne územie F., okres F., obec F., a to na základe geometrického plánu vyhotoveného Ing. Ľudmilou Mužíkovou dňa 05. 02. 2015, úradne overeného dňa 18. 02. 2015 Okresným úradom F., katastrálnym odborom, ktorý je neoddeliteľnou súčasťou rozsudku, a to všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. 2.) Žalovaní v 1. a v 2. rade sú povinní odstrániť z pozemku parcela číslo 221/3, druh pozemku: zastavané plochy a nádvoria, o výmere 56 m<sup>2</sup>, parcela registra „C“ evidovaná na katastrálnej mape, vedeného Okresným úradom F., katastrálny odbor, pre katastrálne územie F., okres F., obec F., vytvoreného geometrickým plánom z 05. 02. 2015 Ing. Ľudmilou Mužíkovou, úradne overeného dňa 18. 02. 2015 Okresným úradom F., katastrálnym odborom, ktorý geometrický plán je neoddeliteľnou súčasťou rozsudku, a to konkrétne odstrániť murovaný plot s pletivom a koterce pre psov, a to všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. 3.) Žalovaní v 1. a v 2. rade sú povinní nahradiť žalobcom spoločne a nerozdielne trovy konania, vrátane trov právneho zastúpenia v sume, aká bude uvedená v písomnom vyhotovení rozsudku, na účet ich právneho zástupcu.“ (I. výrok) a v prevyšujúcej časti nepripustil zmenu žaloby prednesenú na pojednávaní dňa 1. februára 2018, upresnenú písomným podaním z 3. októbra 2018 (II. výrok). Ďalej súd prvej inštancie nepripustil zmenu žaloby na základe podania z 12. novembra 2018 a zmenu žaloby na základe podania z 9. októbra 2019 (III. výrok).

1.2.1. Nepripustenie zmeny žaloby (II. výrok) súd prvej inštancie odôvodnil tým, že doterajšie dokazovanie bolo zamerané len na určenie priebehu jednej hranice predmetného pozemku s pozemkom vo vlastníctve žalovaného (pôvodne v BSM žalovaných 1/, 2/) a nie na určenie všetkých hraníc predmetného pozemku, preto nepripustil zmenu žaloby v časti žalobného petitu, ktorým sa žalobcovia 1/, 2/ domáhali určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnosti.

1.2.2. Zmenami žaloby, ktorými sa žalobcovia 1/, 2/ domáhali určenia vlastníckeho práva k pozemku, žalobcovia 1/, 2/ rozšírili pôvodnú žalobu znejúcu „iba“ na plnenie aj o žalobu o určenie vlastníckeho práva, a teda namiesto žaloby podľa § 137 písm. a) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „Civilný sporový poriadok“ alebo „CSP“) zmenami žaloby žalobcovia 1/, 2/ sa domáhali aj o žalobu podľa § 137 písm. c) CSP, pričom podľa názoru súdu prvej inštancie výsledky dovtedajšieho konania by v danom prípade nemohli byť podkladom pre konanie o zmenenej žalobe v časti určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, pretože by si vyžadovali ďalšie dokazovanie. Pripustenie tejto časti zmeny žaloby by bolo v rozpore i so zásadou hospodárnosti konania (čl. 17 CSP).

1.2.3. Súd prvej inštancie uviedol, že zmenou žaloby z 12. novembra 2018 a zmenou žaloby z 9. októbra 2019 žalobcovia 1/, 2/ sledovali zúženie predmetu sporu len na žalovaného, ktorý sa stal v priebehu sporu výlučným vlastníkom pozemku podľa zápisu v KN titulom vyporiadania BSM žalovaných 1/, 2/. Zdôraznil, že zmenou žaloby podľa § 140 CSP je rozšírenie uplatneného práva alebo podstatná zmena alebo doplnenie rozhodujúcich skutočností tvrdených v žalobe, nie však zúženie predmetu sporu, resp. okruhu žalovaných, preto súd prvej inštancie nepripustil zmeny žaloby z 12. novembra 2018 a z 9. októbra 2019 (III. výrok).

1.3. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“).

1.4. Vzhľadom na dispozitívny úkon žalobcov 1/, 2/, ktorým vzali žalobu proti žalovanej 2/ späť, súd

prvej inštancie konanie proti žalovanej 2/ zastavil s tým, že žiadnej zo strán nepriznal nárok na náhradu trov konania (§ 257 CSP), pretože dôvodom späťvzatia žaloby proti žalovanej 2/ bola zmena vlastníctva k nehnuteľnostiam v súvislosti s vyporiadaním bezpodielového spoluvlastníctva manželov (ďalej len „BSM“) žalovaných 1/, 2/ po rozvoze ich manželstva, a teda zastavenie konania proti žalovanej 2/ procesne nezavinila žiadna zo strán sporu.

1.5. Súd prvej inštancie mal preukázané, že žalobcovia 1/, 2/ sú spoluvlastníkmi pozemku zapísaného na LV č. XXXX pre kat. úz. T. ako parcela registra „C“ evidovaná na katastrálnej mape, a to ako parc. č. 218/7 - záhrada o výmere 236 m<sup>2</sup>, ktorú nadobudli do podielového spoluvlastníctva, obaja po 10/24-ín z celku, na základe darovacej zmluvy a vklad vlastníckeho práva vo veľkosti darovaných podielov bol povolený pod č. T. z 2. augusta 2005. Darovaciu zmluvu zo 16. júna 2005 v znení dodatku č. 1 z 1. augusta 2005 uzavreli žalobcovia 1/, 2/ ako obdarovaní s H. R. ako s dárkyňou, pričom na základe darovacej zmluvy sa stali žalobcovia 1/, 2/ spoluvlastníkmi pozemkov s pôvodnými parc. č. 19/2, 19/3 a 19/4, avšak už pri uzatváraní dodatku č. 1 k tejto darovacej zmluve vzali účastníci zmluvy na vedomie, že prevádzané nehnuteľnosti sú neidentické, že k ich identifikovaniu bude potrebné v budúcnosti vypracovať geometrický plán (ďalej len „GP“).

1.5.1. Pozemok s parc. č. 218/7 v kat. úz. T. vo veľkosti 1/6 nadobudli žalobcovia 1/, 2/ do ich BSM na základe kúpnej zmluvy z 25. marca 2011, neoddeliteľnou súčasťou ktorej bol aj GP č. 016/2011. Správa katastra F. rozhodnutím č. T. z 20. apríla 2011 povolila vklad vlastníckeho práva žalobcov 1/, 2/ do ich BSM vo vzťahu k novovytvorenému pozemku z registra CKN č. 218/69 a parc. č. 218/7, ktoré boli vytvorené podľa GP č. 016/2011 na oddelenie pozemku s parc. č. 218/5-8 a určenie vlastníckeho práva k pozemku parc. č. 218/5, 218/6, 218/7. Kúpnu zmluvu uzavreli žalobcovia 1/, 2/ s predávajúcim R. T..

1.5.2. Na základe GP č. 16/2011 z 21. februára 2011 overeného Správou katastra F. dňa 25. februára 2011 pod číslom 57/2011, pôvodné parcely registra „E“ č. 19/2, 19/3, 19/4 a 19/101 boli zamerané tak, že vznikli novovytvorené parcely registra „C“ č. 218/5, 218/6 a 218/7 - záhrada o výmere 236 m<sup>2</sup>.

1.5.3. Aj z tohto GP možno zistiť, že hranica medzi pozemkom s parc. č. 221/2 a pozemkom s parc. č. 218/7 je výrazne podobná, ak nie totožná s hranicou podľa kópie katastrálnej mapy z roku 2012.

1.5.4. Súd prvej inštancie podotkol, že žalobcovia 1/, 2/ už pri nadobúdaní pozemku do ich podielového spoluvlastníctva na základe darovacej zmluvy zo 16. júna 2005 v znení dodatku č. 1 z 1. augusta 2005, obaja v podieloch po 10/24-ín z celku, si museli byť vedomí, že pôvodné parcely, ktoré nadobudli darovaním, sú neidentické, a že bude potrebné vyhotoviť v budúcnosti GP. Tento bol aj vyhotovený ako GP č. 16/2011, ktorý tvoril neoddeliteľnú súčasť kúpnej zmluvy z 25. marca 2011, na základe ktorej žalobcovia 1/, 2/ nadobudli do ich BSM spoluvlastnícky podiel pozemku s parc. č. 218/7 vo veľkosti 1/6-ina k celku, a teda svojimi podpismi na kúpnej zmluve sa stotožnili s priebehom hranice medzi pozemkom s parc. č. 218/7 v kat. úz. F., ktorý už v čase uzatvárania zmluvy vlastnili obaja po 10/24-ách z celku.

1.6. Žalovaní 1/, 2/ sa stali bezpodielovými spoluvlastníkmi pozemku zapísaného na LV č. XXXX pre kat. úz. T., obec a okres F., zapísaného ako parcela registra „C“ evidovaná na katastrálnej mape, a to parc. č. 221/2 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 575 m<sup>2</sup> na základe kúpnej zmluvy č. XXX/XX . z 20. júna 1995. Súčasťou zmluvy bol aj GP č. 33439133-062/95 vyhotovený 30. mája 1995 na oddelenie stavebného pozemku, pričom touto zmluvou predávajúce predali svoje spoluvlastnícke podiely k novovytvorenej parcele č. 221/2 o výmere 575 m<sup>2</sup> v kat. úz. T.. Vklad vlastníckeho práva žalovaných 1/, 2/ do katastra nehnuteľností bol povolený pod č. T. dňa 20. júna 1995.

1.7. Manželstvo žalovaných 1/, 2/ bolo počas súdneho sporu právoplatne rozvedené, pričom na základe dohody o vyporiadaní BSM sa výlučným vlastníkom pozemku s parc. č. 221/2 v kat. úz. T. stal žalovaný.

1.8. Súd prvej inštancie zistil, že pozemky CKN č. 218/7 a č. 221/2 v kat. úz. T. bezprostredne susedia,

pričom majú spoločnú hranicu.

1.9. V konaní bolo znaleckým dokazovaním, vytyčovacími náčrtmi, aj výsluchmi znalkyne Ing. Ľudmily Rábarovej (ďalej len „znalkyňa“) a geodeta Ing. Gerčáka preukázané, že vlastnícka hranica medzi pôvodnými parcelami EKN č. 19/4 a č. 36/1 v kat. úz. T. nekorešponduje s vlastníckymi hranicami medzi súčasnými pozemkami CKN s parc. č. 221/2 a č. 218/7.

1.9.1. Priebeh vlastníckej hranice medzi pôvodnými parcelami č. 19/4 a č. 36/1 podľa pôvodných technických podkladov, mapy určeného operátu č. 5, bol určený geometrickým plánom č. 7C/18/2012 na oddelenie novovytvoreného pozemku č. 221/3.

1.9.2. Existujú však tri stavy parcely č. 19/4, pričom pôvodné parcely č. 19/4 a susedná pôvodná parcela č. 36/1 boli pôvodne evidované na mape určeného operátu, čo bol prvotný záznam. V roku 1993 bolo vytvorené mapovanie, nová mapa, tzn. pôvodná mapa určeného operátu sa prekreslila na mapu evidencie nehnuteľností, kde už boli parcely č. 19/4 a č. 36/1 úplne iných rozmerov, čo vysvetlila znalkyňa v prílohe č. 18, na str. 55 znaleckého posudku (ďalej len „ZP“), kde je prečíslovaná parcela č. 36/1 na parcelu č. 221 a parcela č. 19/3 je prečíslovaná na parcelu č. 218.

1.9.3. Nové mapovanie zameralo úplne iný stav priebehu hraníc pozemkov, pričom pre zápis do registra „C“ bol potrebný GP. V čase, kedy sa vyhotovovala ZMVM alebo technicko-hospodárske mapovanie, zameral sa priebeh užívaných hraníc v teréne, a každý vlastník musel písomne súhlasiť s novozameraným priebehom hraníc. Tieto súhlasy sa určite nachádzajú v archíve príslušného okresného úradu, katastrálneho odboru. Pokiaľ by súhlas vlastníkov nebol daný, predmetná hranica by bola v katastri nehnuteľností (ďalej aj „KN“) vyznačená ako sporná, avšak táto hranica nie je vyznačená ako sporná.

1.9.4. Do pozemku s parc. č. 218/7 v kat. úz. T. zasahuje časť prístrešku žalobcov 1/, 2/ o výmere 2 m<sup>2</sup>, ktorý prístrešok bol zameraný GP č. 33/2012.

1.9.5. Oplotenie medzi parcelami registra „C“ č. 218/7 a č. 221/2 je realizované v dovolených odchýlkach stanovených pre katastrálnu mapu. Mimo dovolenej odchýlky je oplotenie realizované v rozmedzí 9,82 m a 2,42 m podrobného bodu č. 55-46, ako bod č. 46 z náčrtu č. 55 určeného pri vyhotovení ZMVM. Predmetné oplotenie však nezasahuje do pozemku žalobcov 1/, 2/ s parc. č. 218/7, nakoľko v celom priebehu sa nachádza na pozemku žalovaného s parc. č. 221/2.

1.9.6. Parcely registra CKN č. 218/5, 218/6 a 218/7 v kat. úz. T. nadobudli žalobcovia 1/, 2/ v hraniciach určených GP č. 16/2011 na oddelenie pozemkov parc. č. 218/5, 218/6, 218/7 a 218/8 a určenie vlastníckeho práva k pozemkom s parc. č. 218/5, 218/6 a 218/7 (ZPMZ č. 1123).

1.9.7. Žalovaní 1/, 2/ nadobudli parcelu registra CKN v hraniciach určených GP č. 33439133-062/95 na oddelenie stavebného pozemku.

1.9.8. Súd prvej inštancie zistil, že žalobcovia 1/, 2/ nadobudli pozemok v kat. úz. T., v súčasnosti zapísaný ako parcela registra CKN č. 218/7 - záhrada o výmere 236 m<sup>2</sup> do podielového spoluvlastníctva, obaja po 10/24-ín a do ich BSM v 1/6-ne v hraniciach, ktoré zodpovedajú priebehu vlastníckych hraníc súčasného stavu KN vo vektorovej katastrálnej mape číselnej.

1.9.9. Súd prvej inštancie uviedol, že nemohol neprihliadnuť na to, že žalobcovia 1/, 2/ nenadobudli riadne do ich BSM pôvodný pozemok s parc. č. 19/4, nakoľko už pri uzatváraní dodatku č. 1 k darovacej zmluve zo 16. júna 2005, podpísanej dňa 21. júna 2005, si boli vedomí skutočnosti, že darovacou zmluvou prevádzané nehnuteľnosti boli neidentické, a že k ich identifikácii bude v budúcnosti potrebný GP.

1.9.10. Nakoľko žalobcovia 1/, 2/ nikdy nenadobudli do ich podielového spoluvlastníctva (obaja po

10/24-in) a do ich BSM (v 1/6) pôvodný pozemok v kat. úz. T. ako parc. EKN č. 19/4, ale riadne nadobudli do ich podielového spoluvlastníctva a do BSM v hraniciach určených GP č. 16/2011 na oddelenie pozemkov parc. č. 218/5, 218/6, 218/7 a 218/8 a určenie vlastníckeho práva k pozemkom s parc. č. 218/5, 218/6 a 218/7 (ZPMZ č. 1123), nemôžu žalobný nárok odvodzovať od priebehu pôvodných hraníc pozemkov s parc. č. 19/4 a č. 36/1, keďže pôvodný pozemok s parc. č. 19/4 nikdy nevlastnili a nadobudli ho „iba“ vo vlastníckych hraniciach podľa súčasného stavu KN, t. j. vo vlastníckych hraniciach pozemku CKN č. 218/7.

1.9.11. Žalobcovia 1/, 2/ neunesli dôkazné bremeno na preukázanie tvrdenia, že žalovaní 1/, 2/ postavili oplotenie nekorešpondujúce s priebehom hranice medzi pozemkami č. 218/7 a č. 221/2 v kat. úz. T., že by oplatenie zasahovalo do pozemku žalobcov 1/, 2/ s parc. č. 218/7, a že z toho dôvodu by mal mať žalovaný vo faktickej moci časť pozemku s parc. č. 218/7 vlastnícky patriaceho žalobcom 1/, 2/.

1.9.12. Vzhľadom na uvedené súd prvej inštancie žalobu ako nedôvodnú zamietol v časti o uloženie povinnosti vypratať nehnuteľnosť, ako aj v časti o uloženie povinnosti odstrániť oplatenie a koterce pre psov.

1.10. K argumentácii žalobcov 1/, 2/, že súd prvej inštancie mal vykonať dôkaz znaleckým posudkom Ing. Wágnera, keďže vykonal dôkaz výsluchom znalkyne Ing. Rábarovej, ktorý navrhla protistrana, súd prvej inštancie uviedol, že výsluch znalkyne Ing. Rábarovej (predtým Mužíkovej), vykonal súd prvej inštancie až na pojednávaní dňa 27. februára 2020 iba z toho dôvodu, že znalkyňa sa dostavila na výsluch na súd prvej inštancie aj dňa 27. februára 2020, na ktorom bol vypočutý Ing. Gerčák, výsluch ktorého navrhli žalobcovia 1/, 2/, avšak z časových dôvodov súd prvej inštancie nevypočul aj znalkyňu Ing. Rábarovú, preto bola predvolaná na najbližšie pojednávanie na deň 27. februára 2020, na ktorom bola vypočutá, aby mohla reagovať na otázky strán sporu z dôvodu predchádzajúcich vyjadrení Ing. Gerčáka počas jeho výsluchu.

1.10.1. O skutočnosti, že bude znalkyňa predvolaná na pojednávanie na deň 27. februára 2020, boli strany informované na konci pojednávania dňa 26. septembra 2019, ktorého sa síce znalkyňa zúčastnila, avšak nebola vypočutá z časových dôvodov. Súd prvej inštancie mal v úmysle vypočuť Ing. Gerčáka a znalkyňu Ing. Rábarovú na tom istom pojednávaní z dôvodu možnej potreby konfrontácie medzi týmito geodetmi. Žalobcovia 1/, 2/ neoznámili súdu prvej inštancie včas, že Ing. Gerčák sa nedostaví na pojednávanie dňa 1. februára 2018, na ktorom bola z toho dôvodu vypočutá iba Ing. Rábarová. O plánovanom výsluchu znalkyne boli žalobcovia 1/, 2/ upozornení aj elektronicky dňa 24. februára 2020 (č. l. 464 spisu).

1.10.2. Znalecký posudok Ing. Wágnera doručili žalobcovia 1/, 2/ súdu prvej inštancie až po predvolaní na pojednávanie na deň 27. februára 2020 napriek tomu, že žalobcovia 1/, 2/ neinformovali súd prvej inštancie o svojom zámere zabezpečiť súkromný znalecký posudok, ku ktorému neboli prizvaní žalovaní 1/, 2/.

1.10.3. O neprihliadnutí na znalecký posudok Ing. Wágnera z dôvodu sudcovskej koncentrácie konania súd prvej inštancie rozhodol uznesením na pojednávaní dňa 27. februára 2020 (č. l. 475 spisu), ktoré odôvodnil priamo na pojednávaní a taktiež v odôvodnení rozsudku (bod 51.), t. j. z dôvodu sudcovskej koncentrácie konania, keďže žalobcovia 1/, 2/ mali dostatok času predložiť tento dôkaz skôr a z dôvodu, že z obsahu znaleckého posudku vyplynulo, že znalec nepostupoval v súčinnosti s oboma stranami sporu pri vyhotovení znaleckého posudku.

1.10.4. Súd prvej inštancie konštatoval, že je nesprávny právny názor právneho zástupcu žalobcov 1/, 2/, ktorý sa mylne domnieva, že nebolo možné uplatniť sudcovskú koncentráciu konania v tomto spore z dôvodu, že konanie začalo pred účinnosťou Civilného sporového poriadku, pričom poukázal na prechodné ustanovenie § 470 ods. 2 vetu druhú CSP, ktoré podľa súdu prvej inštancie treba vykladať tak, že sudcovskú koncentráciu konania nemožno aplikovať spätne na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strany sporu uplatnili pred účinnosťou Civilného sporového

poriadku, t. j. do 30. júna 2016.

1.10.5. Sudcovskú koncentráciu konania určite možno aplikovať na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strany uplatnili po 1. júli 2016, a to aj v konaniach začatých pred týmto dátumom. Navyše, aj Občiansky súdny poriadok (ktorý bol zrušený Civilným sporovým poriadkom s účinnosťou od 1. júla 2016) poznal zásadu hospodárnosti konania.

1.11. Pokiaľ žalobcovia 1/, 2/ namietali, že znalkyňa Ing. Rábarová v znaleckom posudku urobila právny záver o tom, že oplotenie medzi parcelami registra „C“ č. 218/7 a č. 221/2 nezasahuje do pozemku žalobcov 1/, 2/, nachádza sa v celom priebehu na pozemku žalovaných 1/, 2/, súd prvej inštancie poznamenal, že znalkyňa sa síce mohla obmedziť na označenie pozemkov parcelnými číslami bez uvedenia ich vlastníkov, avšak takáto formulácia v znaleckom posudku nie je ani závažným nedostatkom alebo dokonca nesprávnosťou, či nepravdivosťou znaleckého posudku, nakoľko znalkyňa iba označila za vlastníkov pozemkov osoby, ktoré nimi boli podľa zápisu v KN v čase vyhotovenia znaleckého posudku. Taktiež neobstojí tvrdenie žalobcov 1/, 2/, že znalkyňa prekročila rámec zadanej znaleckej úlohy, keďže ako prvú úlohu súd prvej inštancie uložil znalkyni uznesením zo 14. novembra 2014 (č. l. 119 spisu) vypracovať geometrický plán a zistiť priebeh hranice medzi pozemkami s parc. č. 218/7 a parc. č. 221/2 v kat. úz. T..

1.12. V súvislosti s argumentami žalobcov 1/, 2/ ohľadne porušenia sudcovskej koncentrácie, súd prvej inštancie zdôraznil, že sudcovskú koncentráciu konania môže súd „iba“ využiť, nemôže ju však porušiť, pretože je iba na zvážení súdu, či sudcovskú koncentráciu konania využije alebo nevyužije, ak áno, na ktorý uplatnený prostriedok procesného útoku alebo procesnej obrany ju použije.

1.13. Pokiaľ právny zástupca žalobcov 1/, 2/ na pojednávaní dňa 25. júna 2020, ako aj v písomnej záverečnej reči uviedol, že trvá na žalobe aj v rozsahu nepripustenej zmeny žaloby, t. j. aj v časti určenia vlastníckeho práva žalobcov 1/, 2/ k pozemku, súd prvej inštancie konštatoval, že o pripustení alebo nepripustení zmeny žaloby rozhoduje súd, proti ktorému rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie. Pokiaľ súd nepripustí rozšírenie žaloby o ďalší žalobný petít, žalobcovi nič nebráni podať novú žalobu, ktorou sa bude domáhať rozhodnutia o žalobnom petíte, ktorý nebol pripustený súdom v inom konaní.

1.13.1. Súd prvej inštancie dodal, že sporným bol iba priebeh jednej hranice pozemku vo vlastníctve žalobcov 1/, 2/ s pozemkom vo vlastníctve žalovaného a nie priebeh ostatných „hraníc“ pozemku žalobcov 1/, 2/ s ostatnými pozemkami, ani jeho presné umiestnenie, vrátane výmery.

1.13.2. V súvislosti s námietkou žalobcov 1/, 2/, že nepripustením zmeny žaloby malo byť odňaté ich právo na spravodlivý proces, súd prvej inštancie poznamenal, že ak by mal súd povinnosť pripustiť každé rozšírenie žaloby, nebola by súdu daná zákonná možnosť zmenu žaloby nepripustiť.

1.14. Na ďalšiu argumentáciu strán sporu, už nespôsobilú ovplyvniť posúdenie veci súd prvej inštancie nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou (napr. prečo súd prvej inštancie umožnil znalkyni Ing. Rábarovej nahliadnuť do znaleckého posudku Ing. Wágnera; na GP č. 16/2011 absentuje podpis žalobcov 1/, 2/; podpisy na geometrických plánoch sú sfaľované atď.).

1.15. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, keďže žalovaný bol plne úspešný vo vzťahu k obom predmetom sporu, pričom súd prvej inštancie nezistil existenciu žiadneho dôvodu hodného osobitného zreteľa pre výnimočné nepriznanie náhrady trov konania podľa § 257 CSP.

1.16. V danom prípade zaplatil štát časť znalečného, ktoré nebolo kryté preddavkami, z finančných prostriedkov štátu, preto vychádzajúc z čl. 4 ods. 2 a § 259 CSP súd prvej inštancie priznal štátu nárok na náhradu výdavkov, ktoré mu vznikli vyplatením časti znalečného. O nároku súd prvej inštancie rozhodol podľa výsledku sporu a priznal štátu spoločný a nerozdielny nárok na náhradu výdavkov proti neúspešným žalobcom 1/, 2/ v plnom rozsahu.

1.17. Pretože znalkyni bola uhradená iba časť znalečného za účasť na pojednávaní dňa 26. septembra 2019 v rozsahu znalečného krytého predadvkom a o povinnosti zaplata zvyšnej časti už priznaného znalečného nebolo rozhodnuté vrátane znalečného za účasť na pojednávaní dňa 27. februára 2020, podľa výsledku sporu priznal súd prvej inštancie znalkyni spoločný a nerozdielny nárok na znalečné proti neúspešným žalobcom 1/, 2/ v plnom rozsahu

2. Krajský súd v Trnave (ďalej len „krajský súd“ alebo „odvolací súd“) na odvolanie žalobcov 1/, 2/ rozsudkom z 27. októbra 2021 č. k. 26Co/12/2021-746 rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti (výrok III. až VII.) potvrdil (I. výrok) s tým, že žalovaný má voči žalobcom 1/, 2/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu (II. výrok).

2.1. Z odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu vyplýva, že súd prvej inštancie ustálil predmet konania po opakovaných návrhoch žalobcov 1/, 2/ na pripustenie zmeny žaloby uznesením z 27. februára 2020 č. k. 7C/18/2012-492, pričom odvolací súd po posúdení tohto uznesenia nezistil žiadne pochybenie súdu prvej inštancie, teda že by súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že by došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

2.1.1. Podľa názoru odvolacieho súdu úvaha súdu prvej inštancie o tom, že výsledky konania, ku ktorým sa dospelo pred žalobcami 1/, 2/ navrhnutou zmenou žaloby, nemôžu byť podkladom pre konanie o zmenenej žalobe, sa javí byť ako správna, súvisiaca s predbežným hodnotením dôkazov a výsledkom vnútorného presvedčenia sudcu. Rozhodne nepripustením zmeny žaloby o určenie vlastníckeho práva nedošlo k porušeniu práva žalobcov 1/, 2/ na spravodlivý proces, keďže im nič nebráni podať si samostatnú určovaciu žalobu.

2.2. Odvolací súd odvoláciu námietku žalobcov 1/, 2/ o nepripustení, nevykonaní znaleckého posudku č. 12/2019 vyhotoveného znalcom Ing. Romanom Wágnerom vyhodnotil ako nedôvodnú.

2.3. Ďalej uviedol, že sporové konanie sa spravuje zásadou koncentrácie konania (§ 153 ods. 1, 2, 3 CSP). Strany sporu nie sú oprávnené vykonať niektoré procesné úkony kedykoľvek v priebehu konania, ale iba v určitom štádiu konania. Ak procesný úkon strany, ktorý podlieha koncentrácii konania, nie je vykonaný včas, nespôsobuje procesno-právne účinky. Absencia procesno-právnych účinkov sa prejavuje v tom, že súd na procesný úkon neprihliada. Procesné úkony strán sporu, ktoré podliehajú koncentrácii konania, sú prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany. Z normatívneho hľadiska má koncentrácia konania za následok osobitné procesnoprávne sankcie za to, že strana sporu porušila procesnú povinnosť riadneho vedenia sporu (procesná diligencia). Povinnosť riadneho vedenia sporu je všeobecne vyjadrená v článku 8 CSP tak, že strany sporu sú povinné vykonať prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany v súlade s princípom hospodárnosti. Procesné úkony nesmú viesť k prieťahom v konaní. Účelom a zmyslom koncentrácie konania je prispieť k rýchlosti konania, zabrániť zdržiavaniu konania, motivačne pôsobiť na strany sporu, aby procesné úkony vykonávali včas.

2.3.1. Strany sporu (žalobcovia 1/, 2/) mali procesnú povinnosť predložiť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. V prípade porušenia povinnosti predložiť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas mohol súd prvej inštancie pristúpiť k sankcii predpokladanej v § 153 ods. 2 a 3 CSP.

2.3.2. Ak súd dospeje k záveru, že strana sporu neuplatnila prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas, má možnosť buď konanie strany ospravedlniť a na jej procesný úkon prihliadnuť, alebo vyvodiť sankčné dôsledky, teda na omeškaný procesný úkon neprihliadnuť.

2.3.3. Súd prvej inštancie na oneskorene podané prostriedky procesnej „obraný“ žalobcov 1/, 2/ neprihliadol, oneskorene navrhovaný dôkaz (oboznámenie sa so znaleckým posudkom č. 12/2019 vyhotovený znalcom Ing. Romanom Wágnerom) nevykonával, pričom svoje rozhodnutie v odôvodnení

napadnutého rozsudku dostatočne odôvodnil.

2.3.4. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že nebolo dôvodné ospravedlniť oneskorené predloženie prostriedkov procesnej „obrany“ žalobcami 1/, 2/ v konaní riadne zastúpených advokátom. Ďalej poukázal na princíp okamžitej aplikácie ustanovení CSP (§ 470 ods. 1 CSP).

2.4. Odvolací súd vyhodnotil rovnako ako nedôvodné i námietky žalobcov 1/, 2/ týkajúce sa nesprávnych skutkových zistení na základe vykonaných dôkazov, pričom nezistil žiaden relevantný dôvod, pre ktorý by sa nemal stotožniť so skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie.

2.4.1. Podľa názoru odvolacieho súdu žalobcovia 1/, 2/ v odvolaní polemizovali so závermi súdu prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku (so závermi skutkovými i právnymi), ale len vo všeobecnej rovine.

2.4.2. Odvolací súd ani jeden argument žalobcov 1/, 2/ spochybňujúci súdom prvej inštancie zistený skutkový stav nevyhodnotil ako spôsobilý privodiť zmenu napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie. Odvolací súd nezistil porušenie princípov civilného sporového procesu, či už princípu kontradiktórnosti, koncentrácie konania.

2.5. Žalobcovia 1/, 2/ neunesli dôkazné bremeno, nepreukázali dôvodnosť žaloby na vypratanie nehnuteľnosti, ani na odstránenie oplatenia a koterčov, a preto súd prvej inštancie rozhodol správne, pokiaľ ich žalobu v celom rozsahu zamietol.

2.6. Odvolací súd sa stotožnil s rozsudkom súdu prvej inštancie i v časti priznania nároku na náhradu trov konania žalovanému, ktorý bol v celom rozsahu úspešný (žaloba bola voči nemu zamietnutá), a preto mu v zásade podľa úspechu prináleží plná náhrada trov konania.

2.6.1. Podľa názoru odvolacieho súdu i odvolacia námietka žalobcov 1/, 2/, že výsledok sporu závisel len od znaleckého skúmania, a preto je dôvodné aplikovať § 257 CSP, je nesprávna. Znalecké dokazovanie bolo len jedným z dôkazných prostriedkov a jeho vyhodnotenie v neprospech žalobcov 1/, 2/ nie je dôvodom hodným osobitného zreteľa, pre ktorý by žalovanému nemala byť náhrada trov priznaná.

2.6.2. Odvolací súd nepovažoval za dôvodnú ani odvolaciu námietku žalobcov 1/, 2/ vo vzťahu k výrokom VI. a VII., keď žalobcovia 1/, 2/ ako neúspešná strana sú povinní nahradiť trovy štátu a znalečné znalkyni Ing. Rábarovej.

2.7. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 CSP, nakoľko žalovanému (v odvolacom konaní plne úspešnému) vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešným žalobcom 1/, 2/.

3. Proti rozsudku odvolacieho súdu podali žalobcovia 1/, 2/ (ďalej len „dovolatelia“ alebo „žalobcovia 1/, 2/“) dovolanie, prípustnosť ktorého vyvodzovali z § 420 písm. f) CSP.

3.1. Uviedli, že do práva na spravodlivý proces sa premieta aj zásada voľného hodnotenia dôkazov. Táto zásada znamená, že záver, ktorý si sudca urobí o vykonaných dôkazoch z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie, je vecou jeho vnútorného presvedčenia a jeho logického myšlienkového postupu. Porušením práva na spravodlivý proces je nesporné aj situácia, ktorá nerešpektuje pravidlá vymedzujúce proces vyhľadávania, vykonávania a hodnotenia dôkazov, kedy v hodnotení skutkových zistení abscentuje určitá časť skutočností, ktorá vyšla najavo, alebo boli kvalifikovane namietané, ale nižšie súdy ich právne nezhodnotili v celom súhrne posudzovaných skutkových okolností bez toho, aby dostatočným spôsobom odôvodnili ich irelevantnosť.

3.1.1. V zmysle judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) riadne

odôvodnenie súdneho rozhodnutia ako súčasť základného práva na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) vyžaduje, aby súd jasným právne korektným a zrozumiteľným spôsobom sa vyrovnal so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami, ktoré sú pre rozhodnutie vo veci podstatné a právne významné (IV. U'S 14/07).

3.2. Mali za to, že záver súdov oboch inštancií o tom, že pripustenie zmeny žaloby týkajúcej sa výroku o vlastníctve pozemku parcela č. 221/3 by bolo nad rámec dokazovania, resp. by išlo o náročné dokazovanie, neobstojí, nakoľko súd prvej inštancie zabezpečil všetky kúpne zmluvy vrátane geometrických plánov, pričom určenie vlastníckeho práva k umelo vytvorenej parcele č. 221/3 znaleckým posudkom Ing. Rábarovej, nemohlo byť nad rámec dokazovania, resp. si nevyžadovalo žiadne mimoriadne náročné dokazovanie.

3.2.1. Ak súd prvej inštancie nepripustil zmenu petitu a odvolací súd uvedenú nerozporoval, potom priamo súd prvej inštancie zvýhodnil žalovaného. Nepripustením petitu ohľadom určenia vlastníckeho práva k pozemku parcela č. 221/3 došlo postupom súdu k odňatiu práva na spravodlivý proces a na rovnosť „účastníkov.“

3.2.2. Znalkyňa nad rámec svojho zadania vytvorila novú parcelu, pričom bez určenia komu vlastnícky patrí (znalkyňa bez odôvodnenia uviedla, že má patriť žalovaným 1/, 2/, aktuálne žalovanému), je náročné určiť, že z takéhoto pozemku má byť odstránené oplotenie prípadne koterce pre psov.

3.2.3. Mali za to, že súd prvej inštancie ako aj odvolací súd svojím procesným postupom porušili ich práva na riadny a spravodlivý proces najmä nepripustením výroku o určení vlastníckeho práva. Podotkli, že nemenili bezdôvodne žalobu, nakoľko potreba zmeny žaloby vyplynula z nesprávneho a nezákonne vyhotoveného znaleckého posudku č. 3/2015, keď nad rámec položených otázok znalkyňa vyhotovila „umelo“ vytvorenú parcelu č. 221/3.

3.3. Podľa ich názoru nevykonanie znaleckého posudku Ing. Romana Wágnera č. 12/2019 je porušením práva na spravodlivý proces, pretože tento dôkaz bol súdu prvej inštancie predložený riadne a včas.

3.3.1. Až na pojednávaní dňa 27. februára 2020 súd prvej inštancie uviedol, že nepripustí tento dôkaz s ohľadom na sudcovskú koncentráciu konania, čo vyplynulo i z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie i odvolacieho súdu.

3.3.2. S poukazom na ustanovenie § 470 ods. 2 CSP neexistuje zákonný dôvod na nepripustenie uvedeného znaleckého posudku ako dôkazu, pretože by žiadnym spôsobom nespôsoboval rozširovanie dokazovania, ale by len potvrdilo to, že oplotenie sa nenachádza na hranici pozemkov, resp. na pozemku žalovaného, ale je na ich pozemku.

3.3.3. Poukázali na to, že súd prvej inštancie porušil zásadu koncentrácie, keď na pojednávaní 27. februára 2020 predvolal znalkyňu. Na koncentráciu boli strany sporu vyzvané ešte v septembri 2016, pričom žalovaní 1/, 2/ neuviedli žiadne návrhy a oni žiadali predvolanie znalkyne a Gerčáka. Znalkyňa bola predvolaná na 1. februára 2018 a Gerčák na 26. septembra 2019. Ak teda súd prvej inštancie na pojednávaní dňa 27. februára 2020 predvolal znalkyňu, potom sám porušil sudcovskú koncentráciu konania, a teda nezákonne zvýhodnil žalovaného. Nič na tom nemení, že oni chceli uskutočniť konfrontáciu medzi svedkom Gerčákom a znalkyňou, nakoľko tento návrh prišiel až po poučení o koncentrácii konania.

3.3.4. Pokiaľ súd prvej inštancie vyhovie po koncentrácii konania návrhom na doplnenie dokazovania a následne nevyhovie, potom toto konanie súdu prvej inštancie, ako aj odvolacieho súdu je porušením práva na spravodlivý proces.

3.3.5. Súd prvej inštancie nad rámec ustanovení Civilného sporového poriadku podrobil spôsob vyhotovenia tzv. súkromného znaleckého posudku v tom, že podľa názoru súdu prvej inštancie znalec

Ing. Wágner musel predvolať všetky strany konania (a to aj žalovaných 1/, 2/, resp. žalovaného) za účelom vypracovania znaleckého posudku. Znalecký posudok Ing. Wágnera je súkromným znaleckým posudkom, nebolo teda potrebné vyžiadať si prítomnosť žalovaného.

3.3.6. Dodali, že sudcovskú koncentráciu konania nie je možné porovnávať so zásadou hospodárnosti konania, nakoľko ide o odlišné inštitúty.

3.4. Uviedli, že sú bezpodielovými spoluvlastníkmi, resp. podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností, ktoré sú zapísané na liste vlastníctva č. XXXX a č. XXXX, katastrálne územie F..

3.4.1. Pôvodne obaja žalovaní 1/, 2/ vybudovali oplotenie nie na hranici pozemku parc. č. 218/7, katastrálnom území F. a pozemku parcela č. 221/2, katastrálne územie F., ale výlučne na ich pozemku a taktiež na ich pozemku vybudovali koterce pre psov, čo bolo preukázané autorizovaným geodetom Ing. Gerčákom a Ing. Hilkom.

3.4.2. Žalovaní 1/, 2/ nedisponovali s ich súhlasom, resp. s o súhlasom ich právnych predchodcov a vybudovanie oplotenia neohlásili príslušnému stavebnému úradu. Vo vytyčovacom náčrte č. 19/2010 bolo konštatované geodetom Ing. Jánom Gerčákom, že presah uvedeného oplotenia je až 90 m<sup>2</sup> a o tento rozsah žalovaní 1/, 2/ užívali aj viac z pozemku patriacemu im.

3.4.3. Napriek uvedenému jednoznačnému dôkazu vyhotovili vytyčovací náčrt 1165E, ako aj Protokol o vytýčení hranice pozemku v prírode, a to prostredníctvom Ing. Hilka - teda v teréne, kde je zjavný posun v šírkach od 1,05 m až po 1,75 m.

3.4.4. Súd prvej inštancie, ako aj odvolací súd uviedli, že oplotenie pozemku korešponduje s hranicami pozemkov v zmysle kópie katastrálnej mapy, pričom uvedené konštatovanie však súd prvej inštancie a ani odvolací súd ničím nezdôvodnili a ani nevyplyva zo znaleckého posudku, preto sú ich rozhodnutia nepreskúmateľné a arbitrárne.

3.4.5. Súd oboch inštancií neuviedli, ako dospeli ku konštatovaniu ohľadom priebehu hranice pozemkov č. 221/1 a č. 218/1, ktorá jednak nebola ani sporná, pretože strany sporu uvedené nerozporovali, na strane druhej spochybňovali geometrický plán vyhotovený spoločnosťou GEPRAL s. r. o. (spochybnili podpis na uvedenom geometrickom pláne).

3.4.6. Obdobne súd prvej inštancie pri geometrickom pláne č. 16/2011 i č. 33/2012 sa vyjadril k priebehu hranice pozemkov č. 221/2 a č. 218/7, ktorá nie je predmetom sporu a nevyplyva zo znaleckého posudku č. 3/2015 vyhotoveného v tomto konaní.

3.4.7. Mali za to, že súd prvej inštancie nekriticky len prevzal záver znaleckého posudku č. 3/2015 uvedený v bode 5. na strane 19, kedy prevzal, že oplotenie, ako aj koterce pre psov sú celé na pozemku parcela č. 221/2. Pokiaľ súdy v odôvodnení prevzali tvrdenie znalkyne, že vychádzala z priebehu hraníc určených Ing. Gerčákom, tak potom museli súdy nižších inštancií aj vyhodnotiť tvrdenie, že oplotenie žalovaného sa v teréne nachádza v pôvodnej parcele č. 19/4, ktorá pôvodne patrila ich právnym predchodcom.

3.4.8. Podľa ich názoru sa súdy oboch inštancií mali riadne vysporiadať s tým, že keď sa oplotenie, ako aj koterce nachádzajú na pôvodnej parcele č. 19/4, ktorá patrila v minulosti ich právnym predchodcom, teda sú na časti ich pozemkov, prečo sa teraz oplotenie, ako aj koterce nachádzajú na pozemku žalovaného.

3.4.9. Súd oboch inštancií vychádzali z geometrického plánu znalkyne na oddelenie pozemku č. 221/3, uvedená hranica je presne hranica pôvodná č. 19/4 a č. 36/1, ktorá je teraz hranica č. 221/2 a č. 221/3. Znalkyňa nevysvetlila, ako mohla vlastnícky priradiť pozemok parcela č. 221/3 pôvodne žalovaným 1/, 2/ (resp. žalovanému), pretože pozemok s parc. č. 19/4 nikdy nevlastnili, a to ani právní predchodcovia

žalovaných 1/, 2/.

3.4.10. Uvedené nesprávne konštatovanie prevzali súd prvej inštancie, ako aj odvolací súd, a tak nesprávne posúdili aj otázku umiestnenia oplotenia ako aj koterčov.

3.5. Odvolací súd, ako aj súd prvej inštancie nesprávne posúdili i priznanie náhrady trov konania i znalečného. Oni podali žalobu na základe vypracovaného vytyčovacieho náčrtu vyhotoveného Ing. Gerčákom a Ing. Hilkom, pričom neúspešní boli až po vypracovaní znaleckého posudku č. 3/2015 Ing. Rábarovou v konaní. Mali za to, že výsledok sporu závisel len od znaleckého skúmania, a preto bol daný dôvod hodný osobitného zreteľa.

3.6. Vzhľadom na uvedené navrhli, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) zrušil rozsudok odvolacieho súdu i rozsudok súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnili nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

4. Žalovaný vo vyjadrení k dovolaniu žalobcov 1/, 2/ uviedol, že súd prvej inštancie i odvolací súd postupovali procesne správne a nedošlo k porušeniu práva žalobcov 1/, 2/ na spravodlivý proces.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podali v zákonnej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strany sporu, v ktorých neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpené advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), skúmal, či sú splnené aj ďalšie podmienky dovolacieho konania a predpoklady prípustnosti dovolania.

6. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v § 420 a § 421 CSP.

7. Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

8. Z dovolania vyplýva, že dovolatelia vadu zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f) CSP odôvodňovali nepreskúmateľnosťou rozsudku odvolacieho súdu pre jeho nedostatočné odôvodnenie, nepripustením zmeny žaloby, nevykonaním navrhnutého dôkazu.

9. Podľa § 420 písm. f) CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

9.1. Podstatou práva na spravodlivý proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nezávislom a nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom; jeho integrálnou súčasťou je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce súdne konanie. Z práva na spravodlivý proces ale pre procesnú stranu nevyplyva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (viď rozhodnutia ústavného súdu sp. zn. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 251/03). Porušením práva na spravodlivý proces v zmysle uvedeného ustanovenia zákona teda treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva.

9.2. Z práva na spravodlivý proces vyplýva povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie vo veci (I. ÚS 46/05). Z uvedeného potom vyplýva, že k porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle ustanovenia § 420 písm. f) CSP môže dôjsť aj nepreskúmateľnosťou napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu (porovnaj I. ÚS 105/06, III. ÚS 330/2013, či sp. zn. 4Cdo/3/2019, 8Cdo/152/2018, bod 26., sp. zn. 5Cdo/57/2019, bod 9., 10.) alebo prekvapivosťou rozhodnutia vtedy, keď odvolací súd vydá rozhodnutie, ktoré nebolo možné na základe zisteného skutkového stavu veci predvídať, čím bola strane odňatá možnosť právne a skutkovo argumentovať vo vzťahu k otázke, ktorá sa s ohľadom na právny názor odvolacieho súdu javila ako významná pre jeho rozhodnutie, či rôznymi závažnými deficitmi v dokazovaní (tzv. opomenutý dôkaz, deformovaný dôkaz, porušenie zásady voľného hodnotenia dôkazov a pod.).

10. Z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) aj z rozhodnutí ústavného súdu vyplýva, že základné právo podľa čl. 46 ods. 1 ústavy aj právo podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) v sebe zahŕňajú aj právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia (II. ÚS 383/2006). Právo na spravodlivý proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia skutkový stav a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nepopierajú zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces, nie sú svojvoľné, neudržateľné a nie sú prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov. Z odôvodnenia súdneho rozhodnutia musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej.

11. Rovnako podľa stabilizovanej judikatúry ústavného súdu riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia ako súčasť základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy vyžaduje, aby sa súd jasným, právne korektným a zrozumiteľným spôsobom vyrovnal so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami, ktoré sú pre jeho rozhodnutie vo veci podstatné a právne významné (IV. ÚS 14/07). Povinnosťou všeobecného súdu je uviesť v rozhodnutí dostatočné a relevantné dôvody, na ktorých svoje rozhodnutie založil. Dostatočnosť a relevantnosť týchto dôvodov sa musí týkať skutkovej i právnej stránky rozhodnutia (napr. III. ÚS 107/07). V prípade, keď právne závery súdu z vykonaných skutkových zistení v žiadnej možnej interpretácii odôvodnenia súdneho rozhodnutia nevyplývajú, treba takéto rozhodnutie považovať za rozporné s čl. 46 ods. 1 ústavy, resp. čl. 6 ods. 1 dohovoru. Súd by mal byť preto vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení koherentný, t. j. jeho rozhodnutie musí byť konzistentné a jeho argumenty musia podporiť príslušný záver. Súčasne musí dbať na jeho celkovú presvedčivosť, teda inými slovami na to, aby premisy zvolené v rozhodnutí, rovnako ako závery, ku ktorým na základe týchto premís dospel, boli pre širšiu právnickú (ale aj laickú) verejnosť prijateľné, racionálne, ale v neposlednom rade aj spravodlivé a presvedčivé (I. ÚS 243/07, I. ÚS 155/07, I. ÚS 402/08).

12. Aj najvyšší súd už v minulosti vo viacerých svojich rozhodnutiach, práve pod vplyvom judikatúry ESLP a ústavného súdu, zaujal stanovisko, že medzi práva strany civilného procesu na zabezpečenie spravodlivej ochrany jej práv a právom chránených záujmov patrí nepochybne aj právo na spravodlivý proces, a že za porušenie tohto práva treba považovať aj nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia. Povinnosť súdu rozhodnutie náležite odôvodniť je totiž odrazom práva strany sporu na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktorý sa zaoberá všetkými právne relevantnými dôvodmi uplatnenej žaloby, ako aj špecifickými námietkami strany sporu. Porušením uvedeného práva strany sporu na jednej strane a povinnosti súdu na strane druhej sa strane sporu (okrem upretia práva dozvedieť sa o príčinách rozhodnutia práve zvoleným spôsobom) odníma možnosť náležite skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu v rámci využitia prípadných riadnych alebo mimoriadnych opravných prostriedkov. Ak je nedostatok riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia porušením práva na spravodlivé súdne konanie, táto vada zakladá i prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f) CSP.

13. I v konaní na odvolacom súde treba dôsledne trvať na požiadavke úplnosti, výstižnosti a

presvedčivosti odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu.

13.1. V odôvodnení svojho rozhodnutia sa odvolací súd musí vysporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen s poukazom na všetky skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijal. Právne závery odvolacieho súdu môžu byť dostatočne preskúmateľné len vtedy, ak odvolací súd po skutkovom vymedzení predmetu konania podá zrozumiteľný a jasný výklad, z ktorých ustanovení zákona alebo iného právneho predpisu vychádzal, ako ich interpretoval a prečo pod tieto ustanovenia podriadil, prípadne nepodriadil zistený skutkový stav.

14. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobcovia 1/, 2/ sa žalobou (po pripustení zmeny žaloby) domáhali vypratania nehnuteľnosti a odstránenia murovaného plotu s pletivom a koterčov pre psov z dôvodu, že žalovaný zasahuje do ich vlastníckeho práva k nehnuteľnosti.

15. Súd prvej inštancie na základe návrhov žalobcov 1/, 2/ uznesením z 27. februára 2020 č. k. 7C/18/2012-492, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňom 8. apríla 2020, pripustil zmenu žaloby prednesenú na pojednávaní dňa 1. februára 2018, upresnenú písomným podaním z 3. októbra 2018 tak, že „1.) Žalovaní v 1. a v 2. rade sú povinní vypratať žalobcom pozemok parcela číslo 221/3, druh pozemku: zastavané plochy a nádvoria, o výmere 56 m<sup>2</sup>, parcela registra „C“ evidovaná na katastrálnej mape, vedeného Okresným úradom F., katastrálny odbor, pre katastrálne územie F., okres F., obec F., a to na základe geometrického plánu vyhotoveného Ing. Ľudmilou Mužíkovou dňa 05. 02. 2015, úradne overeného dňa 18. 02. 2015 Okresným úradom F., katastrálnym odborom, ktorý je neoddeliteľnou súčasťou rozsudku, a to všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. 2.) Žalovaní v 1. a v 2. rade sú povinní odstrániť z pozemku parcela číslo 221/3, druh pozemku: zastavané plochy a nádvoria, o výmere 56 m<sup>2</sup>, parcela registra „C“ evidovaná na katastrálnej mape, vedeného Okresným úradom F., katastrálny odbor, pre katastrálne územie F., okres F., obec F., vytvoreného geometrickým plánom z 05. 02. 2015 Ing. Ľudmilou Mužíkovou, úradne overeného dňa 18. 02. 2015 Okresným úradom F., katastrálnym odborom, ktorý geometrický plán je neoddeliteľnou súčasťou rozsudku, a to konkrétne odstrániť murovaný plot s pletivom a koterce pre psov, a to všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. 3.) Žalovaní v 1. a v 2. rade sú povinní nahradiť žalobcom spoločne a nerozdielne trovy konania, vrátane trov právneho zastúpenia v sume, aká bude uvedená v písomnom vyhotovení rozsudku, na účet ich právneho zástupcu.“ (I. výrok) a v prevyšujúcej časti nepripustil zmenu žaloby prednesenú na pojednávaní dňa 1. februára 2018, upresnenú písomným podaním z 3. októbra 2018 (II. výrok). Ďalej súd prvej inštancie nepripustil zmenu žaloby na základe podania z 12. novembra 2018 a zmenu žaloby na základe podania z 9. októbra 2019 (III. výrok).

15.1. Podľa § 126 ods. 1 OZ vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje; najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neoprávnene zadržuje.

15.2. Dovolací súd konštatuje, že žaloba o určenie vlastníckeho práva a o vydanie veci, resp. o vypratanie nehnuteľnosti (aj bytu), je právnym prostriedkom vlastníka na ochranu svojho vlastníckeho práva. Základnými predpokladmi úspešnosti takejto žaloby sú preukázanie vlastníckeho práva žalobcu a skutočnosť, že žalovaný vec neoprávnene zadržuje, a pri určovacej žalobe aj preukázanie naliehavého právneho záujmu na žiadanom určení (rozsudok najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. septembra 2010 sp. zn. 6Cdo/179/2010).

15.3. Z rozhodnutia najvyššieho súdu z 26. augusta 1997 sp. zn. 1Cdo 11/97, publikovaného ako R 6/1999, vyplýva: ... („Vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje; najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neoprávnene zadržuje (§ 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Vlastník sa môže domáhať ochrany svojho vlastníckeho práva predovšetkým návrhom na vydanie veci, návrhom na zdržanie sa zásahov do vlastníckeho práva, ako aj návrhom na určenie vlastníckeho práva, ak má na požadovanom určení naliehavý právny záujem. Z okruhu určujúcich návrhov na ochranu vlastníckeho práva nemožno vylúčiť ani návrh na určenie hranice medzi spornými pozemkami. V takomto prípade totiž ide o vzájomné vymedzenie predmetu

dvoch vlastníckych práv a slová „určenie hranice“ treba považovať za vyjadrovací spôsob, ktorým tak účastníci, ako aj súd, majú na mysli určenie, ktorá časť zo spornej plochy v prírode, ktorému z vlastníkov susedných pozemkov patrí.“...

15.4. V rozsudku z 28. mája 2009 sp. zn. 1Cdo/205/2009 najvyšší súd uviedol: „(,) Ak priebeh hranice je sporný, či už došlo alebo nedošlo zároveň aj k zásahu do vlastníckeho práva, hranicu medzi pozemkami určuje všeobecný súd. Spravidla je súčasťou sporu o priebeh hranice pozemku aj spor o vlastníctvo k určitej ploche, a preto je pre rozhodovanie takéhoto sporu daná právomoc súdu. Ide o prípad petitórnej ochrany vlastníckeho práva. Táto ochrana sa poskytuje na základe žaloby vlastníka susedného pozemku, do ktorého práva sa zasiahlo. K zásahu do vlastníckeho práva majiteľa susedného pozemku môže v praxi dôjsť napr. posunutím oplotenia, zložením stavebného materiálu sčasti aj na susedov pozemok, postavením základov domu čiastočne na vedľajšom pozemku, odoraním medze, posunutím kamenného medzníka, vykpaním alebo vybraním železných stĺpikov zo zeme. Žaloba o určenie priebehu hranice pozemkov sa použije vtedy, keď správnosť hranice medzi susednými pozemkami je medzi účastníkmi sporná a jeden zo susedov sa obráti na súd s cieľom dosiahnuť jej určenie. Podstatou žaloby je vyriešenie otázky vlastníctva k spornej ploche pozemku. Súd je povinný zaoberať sa otázkou hranice pozemku bez ohľadu na to, ako žalobca naformuloval žalobný petit, tzn. žalobca sa môže domáhať vydania spornej plochy, vypratania spornej plochy, alebo zákazu, aby sused túto plochu užíval, prípadne navrhuje určenie priebehu spornej hranice medzi susediacimi pozemkami.“...

15.5. Vzhľadom na to, že v posudzovanej veci sa žalobcovia 1/, 2/ žalobou domáhali ochrany vlastníckeho práva k nehnuteľnosti z dôvodu porušenia ich vlastníckeho práva výstavbou oplotenia a koterčov pre psov žalovaným (resp. i žalovanou 2/), bolo povinnosťou súdov nižších inštancií vyriešiť otázku vlastníctva k celej spornej ploche pozemku, preto pokiaľ súdy nižších inštancií odôvodnili nepripustenie zmeny žaloby v časti o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti tým, že doterajšie dokazovanie bolo zamerané len na určenie priebehu jednej hranice predmetného pozemku s pozemkom vo vlastníctve žalovaného (pôvodne v BSM žalovaných 1/, 2/), a nie na určenie všetkých hraníc predmetného pozemku, pričom odvolací súd konštatoval, že nepripustením zmeny žaloby o určenie vlastníckeho práva nedošlo k porušeniu práva žalobcov 1/, 2/ na spravodlivý proces, keďže žalobcom 1/, 2/ nič nebráni podať si samostatnú určovaciu žalobu, nepostupovali správne.

15.6. Dovolací súd v tejto súvislosti poukazuje na uznesenie najvyššieho súdu z 28. mája 2002 sp. zn. 3Cdo/100/01 (R 110/2003), ktorého právna veta znie: „Právoplatný rozsudok o žalobe na plnenie vytvára z hľadiska identity predmetu konania prekážku veci rozsúdenej pre konanie o žalobe na určenie, či tu právo alebo právny vzťah je alebo nie je, vychádzajúcej z rovnakého skutkového základu (z rovnakého skutku).“

15.7. Dovolací súd dodáva, že súdy nižších inštancií pri rozhodovaní o žalobe o vypratanie nehnuteľnosti (III. výrok rozsudku súdu prvej inštancie) a žaloby o odstránenie plota a koterčov z nehnuteľnosti (IV. výrok rozsudku súdu prvej inštancie) sa nezaoberali otázkou, či výrok o vypratanie nehnuteľnosti nekonzumuje v sebe aj výrok o odstránenie plota a koterčov z tej istej nehnuteľnosti.

16. Dovolací súd konštatuje, že odvolací súd sa náležitým spôsobom nevysporiadal s odvolacou námietkou žalobcov 1/, 2/ týkajúcej sa nevykonania dôkazu, t. j. súkromným znaleckým posudkom č. 12/2019 vyhotoveným Ing. Romanom Wágnerom, predloženým súdu prvej inštancie žalobcami 1/, 2/, nakoľko súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku (bod 51.) uviedol jedine, že žalobcovia 1/, 2/ mali dostatok času predložiť tento dôkaz skôr s tým, že znalec pri vyhotovení znaleckého posudku nepostupoval v súčinnosti s oboma stranami sporu, pričom podľa názoru odvolacieho súdu súd prvej inštancie nevykonanie dôkazu znaleckým posudkom Ing. Romana Wágnera dostatočne odôvodnil.

16.1. V odôvodnení rozhodnutí súdov oboch inštancií ale absentuje, na základe akých konkrétnych okolností mali za to, že žalobcovia 1/, 2/ neuplatnili uvedený prostriedok procesného útoku včas, a či žalobcovia 1/, 2/ boli po zmene legislatívy (po 1. júli 2016, t. j. od účinnosti Civilného sporového poriadku) upozornení, aby uplatnili dodatočne prostriedky procesného útoku (§ 149 CSP) v súdom prvej

inštancie určenej lehote s tým, že na neskôr predložené a označené skutočnosti a dôkazy súd prvej inštancie nemusí prihliadať.

16.2. Zároveň z odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu vyplýva, že odvolací súd sa nevysporiadal s odvolacími argumentami žalobcov 1 /, 2 / ohľadom porušenia sudcovskej koncentrácie konania výsluchom znalkyne Ing. Ľudmily Rábarovej na pojednávaní dňa 27. februára 2020.

17. Ďalej odvolací súd v odôvodnení rozsudku na odvolacie námietky žalobcov 1/, 2/ reagoval jedine tým, že žalobcovia 1/, 2/ vo svojom odvolaní polemizujú so závermi súdu prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku, ako so závermi skutkovými, tak i právnymi, ale len vo všeobecnej rovine, pričom odvolací súd ani jeden argument žalobcov 1/, 2/ spochybňujúci súdom prvej inštancie zistený skutkový stav nevyhodnotil ako spôsobilý privodiť zmenu napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie s tým, že odvolací súd nezistil porušenie princípov civilného sporového procesu, či už princípu kontradiktórnosti, koncentrácie konania (bod 27. odôvodnenia).

17.1. Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že žalobcovia 1 /, 2 / v odvolaní konkretizovali odvolacie námietky, a teda sa nejednalo o všeobecné námietky (viď č. l. 638-642 spisu). Žalobcovia 1/, 2/ zhodne s dovolacími námietkami namietali okrem iných i to, že parc. č. 221/3 (pôvodne parc. č. 19/4) nikdy nebola vo vlastníctve žalovaného, resp. jeho právnych predchodcov, pričom súd prvej inštancie sa nevysporiadal ani s ich námietkami voči geometrickému plánu vyhotovenému spoločnosťou GEPRAL s. r. o.

18. Dovolací súd podotýka, že rozhodnutie odvolacieho súdu malo ozrejmiť skutkové a právne závery danej veci takým spôsobom, aby strana sporu nemusela hľadať odpoveď na pre vec rozhodujúce skutočnosti v rovine dohadov, a aby mohla skutkovo aj právne proti rozhodnutiu argumentovať. Keďže odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu uvedené obsahové náležitosti nemá, možno skonštatovať, že je nepreskúmateľné.

19. Už len tento nedostatok odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu v otázke vady konania namietanej dovolateľmi má za následok, že napadnuté rozhodnutie nespĺňa požiadavky stanovené v ustanovení § 387 ods. 3 a § 393 ods. 2 a 3 CSP na riadne odôvodnenie rozsudku. Z tohto dôvodu je dovolanie dôvodné podľa § 420 písm. f) CSP, pretože dovolateľom týmto nesprávnym procesným postupom odvolacieho súdu bolo znemožnené realizovať im patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

20. Dovolací súd na základe vyššie uvedených záverov dospel k záveru, že dovolanie dovolateľov je prípustné a zároveň aj dôvodné pre zistenú zmätočnosťnú vadu v zmysle § 420 písm. f) CSP, a preto je potrebné napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu zrušiť (§ 449 ods. 1 CSP).

21. Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie a odvolací súd sú viazaní právnym názorom dovolacieho súdu (§ 455 CSP).

22. Pokiaľ dovolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne tento súd o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 CSP).

23. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

## **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.